

Lliçó 5: Per el 31 d'octubre de 2020

JESÚS COM EL GRAN MESTRE

Dissabte 24 d'octubre

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Hebreus 1: 1-4; 2 Corintis 4: 1-6; Joan 1:14, 18; 14: 1-14; Filipencs 2: 1-11; 2 Corintis 5: 16-21.

PER MEMORITZAR:

"PorqueDios, cremant que de les tenebres resplandeciese la llum, és el que va resplendir en els nostres cors, per a il·luminació de el coneixement de la glòria de Déu en la faç de Jesucrist" (2 Cor. 4: 6).

Billy Graham cuenta la historia de cuando visitó a soldados en un hospital de campaña en compañía de su general. Un joven soldado "estaba tan destrozado que yacía boca abajo sobre un artilugio de lona y acero". Un médico le susurró a Graham: "Dudo que pueda volver a caminar". El soldado le hizo una solicitud al general: "Señor [...] luché por usted, pero nunca lo he visto. ¿Puedo ver su cara?" Así que, el general se agachó, se deslizó por debajo de ese artilugio de lona y acero, y habló con el soldado. Mientras Graham observaba, una lágrima del soldado cayó sobre la mejilla del general.

A l'hora de el naixement de Jesús, la humanitat es trobava destrossada i plena de sang, necessitada d'una mirada guaridora de Déu. És com si la humanitat supliqués: "Oh, Déu, Podríem veure el teu rostre?" A l'enviar el seu Fill a aquest planeta, el Pare va enviar a el gran Mestre en una missió: mostrar el seu rostre a la humanitat. Des de llavors, hem tingut el meravellós privilegi de contemplar el "coneixement de la glòria de Déu en la faç de Jesucrist" (2 Cor. 4: 6).

REVELAR AL PARE

Quines són les qüestions més importants que l'apòstol planteja sobre Jesús al començament de l'Epístola als Hebreus? (He. 1: 1-4).

Els autors de el Nou Testament s'accentuen en repetides ocasions una idea important: Jesús va venir a la Terra per mostrar als éssers humans qui és el Pare. En èpoques passades, la revelació de Déu va arribar de manera parcial a través dels profetes. No obstant això, en Jesús ha arribat l'revelació definitiva i total de Déu.

A més, en supersona, Jesús és "la resplendor de la glòria deDios" (He. 1: 3, NVI). Com a éssers humans pecaminosos, no podem suportar tenir ple accés a la glòria de Déu; com el Fill encarnat, Jesús reflecteix aquesta glòria. Aquesta està atenuada en la humanitat de Crist perquè puguem veure-ho i comprendre clarament el caràcter de Déu.

Jesús també és "la imatge mateixa de la seva substància" (He. 1: 3). El terme que aquí s'utilitza, la paraula grega *Character*, de vegades s'usa per a la impressió que fa un segell en cera o la representació estampada en una moneda. Per tant, Jesús "irradia la glòria de Déu i expressa el caràcter mateix de Déu" (He. 1: 3, NTV).

Si volem conèixer a l'Pare, hem d'escoltar amb atenció el que el granMaestro dice acerca de él. Y también debemos observar a l'granMaestro.

Compara Hebreus 1: 1 a el 4 amb 2 Corintis 4: 1 a l'6. En 2 Corintis 4: 1 a el 6. Qui és Jesús i què aprenem d'ell?

Pau i els seus col·legues, a l'ensenyar a altres sobre Déu, busquen reflectir el ministeri d'ensenyament de Jesús sobre els el Pare. A l'ésser "la imatge de Déu" (2 Cor. 4: 4), Jesús ens va donar a conèixer a Déu el Pare. Així mateix, Pablo evita l'engany i la distorsió de la Paraula de Déu i, en canvi, exposa la veritat clarament (4: 2).

Així com Déu, en la Creació, va usar la llum per dissipar la foscor, ens ha donat el seu Fill, Jesús, per dissipar els conceptes falsos sobre ell i per mostrar-nos la veritat sobre Déu. És a "la faç de Jesucrist" on obtenim el conociment més clar de Déu (4: 6).

■ **Jesús va reflectir amb precisió a l'Pare; cosa que nosaltres també som cridats a fer, ja que estem convidats a ser "imitadors de Déu com a fills estimats" (Efe. 5: 1). Què significa això i què podem aprendre de Jesús sobre com ser "imitadors" de Déu?**

REVELAR AL PARE (CONTINUACIÓ)

En el commovedor pròleg de suEvangelio (Joan 1: 1-18), Juan presenta Jesús com el "Verb" etern. Les declaracions de Joan sobre Jesús no són tímides ni limitades; són audaços i d'abast còsmic. Jesús existia abans de l'surgiment del mundo (des de l'eternitat, en realitat). De fet, Jesús és l'agent de la creació (Joan 1: 2, 3). Ell és "la llum dels homes" (Joan 1: 4) i, com la Paraula que va venir a el món, "il·lumina tots els homes" (Joan 1: 9).

Segons Juan, quin és el resultat que Crist s'hagi tornat humà? Com el Verb, ¿quina llum va portar? Quines qualitats té per a això? Joan 1:14, 18.

"La llum va aparèixer quan la foscor de el món era més intensa. [...] "Solohavia una esperança per a l'espècie humana [...] que es restaurés al món el coneixement de Déu.

"Crist va venir per restaurar aquest coneixement. Va venir per posar a un costat l'ensenyament falsa mitjançant la qual els que deien conèixer Déu ho havien desfigurat. Va venir a manifestar la naturalesa de la seva Lleï, a revelar en el seu caràcter la bellesa de la santedat "(Ed 76).

Tot el que Jesús va fer en la seva vida a la Terra va tenir un sol propòsit: "la revelació de Déu per a l'elevació de la humanitat" (*ibíd.*, pàg. 82).

Jesús mateix diu: "El que m'ha vist a mi, ha vist a el Pare" (Joan 14: 9). Quin era el context de la declaració de Jesús? Per què va dir això? Joan 14: 1-14.

És temptador criticar la maldestra declaració de Felip (Joan 14: 8). Després d'anys d'estreta comunió amb Jesús, todaviano entén l'essencial de l'Encarnació: que Jesús va venir a mostrar el caràcter de l'Pare. Potser els mestres de hoy puedan consolarse con el fet de que none dels alumnes de l'gran Maestro va tenir tan mal exercici! No obstant això, la declaració de Felip probablement no es registri amb l'objecte de donar-nos raons per criticar-ho, sinó a fi de donar-nos l'oportunitat de examinar-nos a nosaltres mateixos. Quant de temps hem caminat amb Jesús? I ¿hem entès Jesús millor que Felip? "El que m'ha vist a mi, ha vist a el Pare".

COM LLEGIR LA MENT DEL GRAN MESTRE

Què preocupació pesa al cor de Pau sobre la comunitat cristiana de Filipis quan els escriu la seva carta? Filipencs 2: 1-4; 4: 2, 3.

Filipencs 2: 1 a l'11 és un dels pasajes més profunds de tota la Bíblia. Presenta la preexistència de Crist, sudivinidad, la seva encarnació, suhumanidad, la seva acceptació de la mort en la Creu. Descriu el llarg i difícil caminodescendente que Jesús tomó del cielo al Calvari (Fil. 2: 5-8). Y describe com el Pare exalta Jesús a una posició d'adoració universal (2: 9-11). Moltes grans i sorprenents veritats es plasmen en aquests versicles.

Com comença Pau Filipencs 2: 5 a l'11? Dels esdeveniments de la vida de Jesús que celebra, quins creus que espera que els creients reflecteixin en la seva pròpia vida? (2: 6-11).

Pau espera que els creients de Filipos, que potser eren polèmics, aprenguin de Jesús i la seva encarnació. Si Jesús va poder adoptar la forma humana, "prenent la condició d'esclau, fet semblant als homes" (2: 7), i fins i tot sotmetre a la crucifixió, molt més haurien de sotmetre els uns als altres per amor?

Se'ns recorda que hi ha molt a aprendre de l'gran Maestro, Jesús. Aprenem de los mensajes que comparteix durant suministroo terrenal. Aprenem dels miracles que realitza i la forma en què actua amb els altres. Potser puguem intentar, en les nostres relacions amb els altres, seguir l'exemple del seu gran condescendència, i aturar-nos a pensar en la seva voluntat d'intercanviar les glòries de el cel per un pessebre (quina lliçó per a nosaltres!).

Vas trobar, condemasiada frecuencia el mundo nos invita a exaltarnos a nosotros mismos, a presumir dels nostres èxits. En un pessebre de Betlem, aprenem una lliçó diferent del gran Mestre: que la gran obra d'educació i salvació de Déu no s'aconsegueix mitjançant la autoexaltació sinó humiliant davant Déu i servint als altres.

■ Quina situació afrontes en aquest moment, en què humiliar podria donar-te una oportunitat poderosa per reflectir el Crist davant els altres?

EL GRAN MESTRE I LA RECONCILIACIÓ

Les relacions humanes fracassen amb massa freqüència. Ens distanciem uns dels altres. Qui alguna vegada va ser el nostre amic íntim, amb el temps, es converteix en algú de qui desconfiem. No obstant això, una relació tan malmesa es pot recompondre. Quan això passa, experimentem el miracle de la reconciliació. Poques experiències humanes són tan dolces com aquesta.

En quin sentit la reconciliació constitueix l'essència de l'encarnació de Crist i el seu paper com a gran Mestre? 2 Corintis 5: 16-21.

Si ens sentim beneïts quan recomponem una relació amb una altra persona, cuántomejor hem de sentir quan ens vam reconciliar amb Déu? En 2 Corintis 5:16 a l'21, Pablo deixa en clar qui és el que inicia la reconciliació: Déu el Pare ha pres la iniciativa per recompondre la nostra relació trencada amb ell. I ha fet aquesta obra de reconciliació "per mitjà de Crist" (2 Cor. 5:18, NVI). "Déu en Crist, reconciliava amb si a el món" (05:19).

No obstant això, no hem de ser només consumidors de la joia de la reconciliació; hem d'aprendre de el gran Mestre. En la seva encarnació, Jesús participó de la obra de reconciliació. I nosaltres també estem convidats a participar d'ella. Déu ens ha reconciliat amb si mateix a través de Crist. I ara a nosaltres, juntament amb Pablo, se'ns dona "el ministeri de la reconciliació" (5:18).

Colossencs 1:15 a l'20 es otrodre els grandes pasajes del Nuevo Testamento sobre la encarnació de Cristo, que sovint es considera un himno. La primera part de l'passatge presenta el paper de Cristo a la creacion (Col. 1: 15-17), mentre que l'última part se centra en el paper de Crist en la Redempció (1: 18-20). A través del paper de Cristo como Creador-Redemptor, Déu reconcilia totes les coses consigo mismo. L'obra de reconciliació que Dios realitza a través de Cristo és de magnitud còsmica, ja que impacta en "totes les coses, així les que són a la terra com les que estan en el cel, fent la pau mitjançant la sang de la seva creu" (1:20).

Si bé ningú podríem igualar la magnitud còsmica de la obra del gran Mestre com reconciliador, se'ns convida a participar del "ministeri de la reconciliació" en la nostra pròpia esfera (2 Cor. 5:18). Podria ser que Jesús tingués això en ment quan va pregar: "Com tu em vas enviar a el món, així jo els he enviat a el món" (Joan 17:18)?

■ **De quina manera pràctica podem reflectir la funció de Déu com reconciliació dor? És a dir, ¿en quina situació actual (si n'hi hagués) pots ajudar a la gent a reconciliar?**

ELS PRIMERS ALUMNES DEL GRAN MESTRE

En un instant, són un grup de pastors comuns i corrents que tenen cura un ramat d'ovelles normal als afores d'un poblet. A l'instant següent, són els destinataris d'una sorprenent aparició d'àngels que porten notícies sorprenents, meravelloses i esfereïdores. Motivats per aquesta aparició, busquen a l'Infant que els àngels van anunciar.

Imagina que estàs parat al costat dels pastors i contemples el pessebre. Què veuries? Lluç 2: 8-20.

Hem admirar als primers alumnes de l'granMaestro: Josep, Maria i els pastors. Les humils condicions de el naixement de Jesús no donen cap indici del milagre de la Encarnació: que en la Persona de este Niño, Déu s'hagi tornat un amb la humanitat. No obstant això, amb l'ajuda de visions, somnis y àngeles, els seus primers alumnes son capaces de vislumbrar més enllà de l'aparença externa de el naixement de Jesús. Els pastors comparteixen la identitat d'aquest nen amb els altres, que ell és "un Salvador, que és CRIST el Senyor" (Lc. 02:11; comparar amb 2:17).

Com responen els mags a les notícies de el naixement de Jesús? Com respon Herodes? Mateu 2: 1-12.

Abans que pronunciés la seva primera paràbola o realitzés el seu primer miracle, el gran Mestre és digne de la nostra adoració per ser qui és. Para apreciar completament el posterior ministeri de ensenyanza de Jesús, hem de unir-nos a aquests primers alumnes, els mags, si adoració a l'granMaestro. Aquell els ensenyaments del admirem És més que un educador savi. Ell es Dios, que vino a habitar amb la humanitat. La educació cristiana té el seu origen en l'adoració a Crist.

Juntament amb els reis mags, els pastors i els àngels, som cridats a adorar Crist, el Rei nou-nat, ja veure en el nen Jesús la realitat de Déu mateix.

■ Pensa en el que significa l'encarnació de Jesús pel que fa a el caràcter de Déu. El Creador de tot l'Univers, que és tan gran que no podem comprendre-ho, aquest Déu, "es va humiliar" a l'agafar la humanitat, viure com Jesús va viure i després morir a la Creu, carregant sobre si el càstig pels nostres pecats. Per què són tan bones notícies?

PER ESTUDIAR:

Llegeix Elena de White, *L'educació*, "El Mestre enviat per Déu", pp. 73-83.

"Al Mestre enviat per Déu troba el seu centre tota veritable obra educativa. De l'obra d'avui, el mateix que de la qual va establir fa [més de] 1800 anys, el Salvador diu:

" 'Jo sóc el primer i l'últim'.

" 'Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el principi, i la fi' (Ap. 01:17, 18; 21: 6).

"En presència de semblant Mestre, de semblant oportunitat per obtenir educació divina, és una niciesa buscar educació fora d'ell, esforçar-se per ser savi fora de la Saviesa; ser sincer mentre es rebutja la Veritat; buscar il·luminació a banda de la Llum i existència sense la Vida; apartar-se de l'Manantial d'aigua viva, i cavar cisternes trencades que no poden contenir aigua.

"Heus aquí, ell convida encara: 'Si algú té set, que vingui a mi, i begui. El que creu Enmi, com diu l'Escriptura, del seu interior brollaran rius d'aigua viva '. 'L'aigua que jo li donaré serà en ell una font d'aigua que salti per a vida eterna' (Joan 07:37, 38; 4:14) "(*Ed 83*).

"Com la preparació més elevada per al seu treball, els aconsello les paraules, la vida i els mètodes de el Príncep dels mestres. Els prego que ho considerin. Ell és el seu veritable ideal. Contémpleno, meditin en ell, fins que l'Esperit de el Mestre diví prengui possessió del seu cor i la seva vida.

" 'Per tant, nosaltres tots, mirant a cara descoberta com en un mirall la glòria de el Senyor, som transformats de glòria en glòria en la mateixa imatge' (2 Cor. 3:18).

"Aquest és el secretode la influenciaquepuedenejercer sobre els seus alumnes. Reflecteixin a Crist "(*Ed 282*).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Quins valors i accions serien importants per als mestres i els estudiants cristians que es prenen seriosament la idea d'aprendre de l'encarnació de l'granMaestro?
2. Els pares i els mestres cristians tenen una norma elevada: reflectir el caràcter de Déu com es revela en l'encarnació de Jesús. Què hem de fer quan no complim amb aquesta norma elevada?
3. A classe, analitzin la pregunta a la fi de l'estudi de dijous. Què ens ensenya el naixement, la vida i la mort de Jesús sobre el caràcter de Déu? Per què hauria de ser tan reconfortant per a nosaltres, especialment en temps de grans proves?